

Dit is het verhaal van de heer Pieter Jacobus den Outer.

Hij is geboren 20 Mei 1943 aan de s'Gravenweg nummer 78.
Zijn ouders zijn Pieter Jacobus den Outer en Hillemina Oudshoorn.

De kleine Pieter bezocht eerst de kleuterschool aan de Bermweg, daarna Openbare Lagere School 2 aan de Kanaalweg, waar meester Boon de bovenmeester was. Toen hij daar alle klassen had doorlopen wilde hij graag naar de Ambachtschool, maar hij was nog te jong! Je moest destijds twaalf en een half jaar zijn om toegelaten te worden. Daarom moest hij nog even naar de Slotschool, bij de heer Cupedo, die een opvangklas voor zulke gevallen had.

Ze kregen ook zwemles in Rotterdam, daar gingen ze met bus 34 naar toe. Op een dag zaten er twee deftige dames met grote hoeden op in die bus. Propjes gooien in die hoeden was een spannend vermaak. De dames keken boos om, en dan keken de daders brutaal terug! Maar s'middags moesten ze bij meester Cupedo komen. En nu dadelijk excuus gaan aanbieden bij mevrouw van Dijk, de burgemeestersvrouw, en ook bij mevrouw Cupedo, want dat waren de slachtoffers. Dus schoorvoetend naar het huis met het torentje aan de Kerklaan om een standje te halen!

Dan kan de jonge Pieter zijn opleiding aan de Ambachtschool in de Tamboerstraat in de stad gaan volgen, en daarna treedt hij in dienst bij C.Buijs en Zonen aan de Kanaalweg, als timmerman.

Hij kreeg allerlei onderhouds karweitjes, ook bij de Van Cappellenstichting, het Oude Mannenhuis. De Vader en Moeder daar waren in die tijd het echtpaar Stolk, familie van de heer Buijs, dus werden die klusjes meestal aan hem gegund. De supervisie had de heer van Dam, die er vlakbij aan de Kerkesteege woonde, dat was de Gemeentearchitect.

De heer den Outer herinnert zich nog dat de hoge schuiframen omhoog en omlaag gingen met behulp van een contragewicht. Die hingen aan touwen die rafelig en versleten waren en moesten worden vervangen. Nieuwe spijlen in de ramen, planken in de oude vloeren, er was altijd van alles te doen. De gangmuren waarvan de verf ging afbladderen werden betimmerd met zachtboard. Ook hebben ze een grote aardappelkist in de kelder gemaakt. Die aardappels werden geschild door de oude mannen zelf, die hielpen een handje bij het schoonmaken van de groenten. Op etenstijd werd een grote koperen gong geluid. Of ze dan gezamenlijk gingen eten weet de heer den Outer niet, want dan was het voor hem ook schafttijd! Ook de eigendommen van de van Cappellenstichting waren bij de firma Buijs in onderhoud. Verschillende huizen en boerderijen, die van de familie Reijm weet hij zich nog te herinneren.

Bij het huis van van Riemsdijk, de rietmattenfabrikant, bij de Oude Plaats, werden ook herstelwerkzaamheden verricht. Overal, in alle deuren moesten kattenluikjes worden aangebracht. En omdat de jeugd altijd ging zwemmen bij het "sluisje" naast de tuin werd het hek versterkt met prikkeldraad, tegen onuitgenodigd bezoek! De timmerlieden kregen thee van de dochter des huizes. In de hoek stond een stoel met een deken erover, tot hun grote verbazing bleek de oude Riemsdijk eronder te zitten, die zijn middagdutje deed.

De heer den Outer vervulde zijn dienstplicht, om daarna terug te keren naar de firma Buijs. Het was de bedoeling dat hij daar nog lang als timmerman werkzaam zou zijn, maar helaas, het noodlot sloeg toe!

Hij kwam met zijn linkerhand in een frees terecht en verloor het grootste gedeelte van zijn vingers! Hij rende met zijn rechterhand om zijn linker geklemd om het bloeden zo veel mogelijk tegen te gaan, van de Kanaalweg over de s'Gravenweg naar dokter van Senus, en vond ook nog tijd om zijn pet op te rapen! Hij belandde een week in het ziekenhuis, en omdat hij ook nog linkshandig was kon hij het timmeren verder wel vergeten.

Hij schoolde zich om tot chauffeur en hield dat beroep tot aan de VUT leeftijd. Hij werkte bij Ahrend, bij een drankenhandel waar hij ook magazijnchef was, en tot slot reed hij voor van Gend en Loos.

Nu is hij thuis in zijn gezellige huis aan de Bermweg, waar de wanden versierd worden door schilderijen van zijn artistieke schoonzoon ,en geniet, samen met zijn vrouw, van het leven, zijn kinderen en zijn kleindochters. Soms bezoekt hij het onlangs zo mooi gerestaureerde van Cappellenhuis en denkt dan nog wel eens terug aan zijn jonge jaren.

“In de Regentenkamer”vertelt hij. “hing een mooie grote lamp boven de tafel. Ernaast hing een koord, dat was verbonden met een bel naar de keuken.Ik wilde er altijd graag even aan trekken, maar kreeg dan een standje van mijn baas! Als de regenten zaten te vergaderen, en ze hadden trek in iets lekkers, dan belden ze even.

En dat koord, dat hangt er niet meer!”.

Opgetekend door Wil van Kooij- Seinstra.
Februari 2008.